

Министър Николина Ангелкова се среща с министъра на културата и туризма на Азербайджан Абулфаз Гараев

България може да започне да посреща азербайджански туристи на балнеолечение у нас по социална държавна програма. Това стана ясно по време на днешната среща между министъра на туризма на Република България Николина Ангелкова и министъра на културата и туризма на Република Азербайджан Абулфаз Гараев.

Към момента параметрите на социалната програма се уточняват. Идеята е от нея да се възползват различни социални групи, като ще бъдат определени и няколко държави, които всяка година ще посрещат азербайджанските туристи. „Страната ни има уникални природни дадености за такъв тип туризъм и ние можем да предложим перфектни условия“, каза министър Ангелкова. Азербайджанският ѝ колега заяви, че има голям интерес от такъв тип сътрудничество и страната ни е сред потенциалните дестинации, които могат да залегнат в социалната програма.

По време на срещата

бе представена чартърната програма, която българското Министерство на туризма разработва. В тази връзка от азербайджанската страна бе проявен интерес за проучване на възможностите за създаване на чартърна линия от Баку до някой от Черноморските ни

курорти. Двамата министри обсъдиха и увеличаването обема на инвестиции между двете страни. „Предстои Министерството на туризма да стане one-stop-shop за големи инвеститори в сферата на туризма“, каза Николина Ангелкова. По думите ѝ това ще насърчи и облекчи

големите инвеститори, като намали административната тежест и създаде по-гъвкави условия за навлизане на българския пазар. Николина Ангелкова и Абулфаз Гараев разговаряха за възможностите за задълбочаване сътрудничеството в сферата на туризма и се договориха да работят по организацията на журналистически и експедиентски турове в най-кратки срокове.

Министър Ангелкова е в Азербайджан за участие в Третия световен форум за межкултурен диалог в Баку, Азербайджан. Форумът се провежда под патронажа на президента на страната домакин Илхам Алиев и е организиран от Министерството на културата и туризма на Република Азербайджан в сътрудничество с ЮНЕСКО като част от инициативата на ООН „Алианс на цивилизациите“.

Министър Николина Ангелкова подари реплика на златната маска на Терес на министъра на културата и туризма на Република Азербайджан Абулфаз Гараев

Първият Фестивал на средновековните традиции, бит и култура се проведе в Археологически комплекс „Калето“ – Мездра

Първият Фестивал на средновековните традиции, бит и култура се проведе в Археологически комплекс „Калето“ в Мездра на 16 и 17 май 2015 г. Участниците от Варна, Шумен, и Добрич пресъздадоха моменти от живота на българите от ранното до късното средновековие. Посетителите можеха да видят възстановка на ранносредновековен битов лагер, заедно с типични за времето занаяти – плетене на ризници, коване на шлемове, кожарство и т.н. „Ранновековен походен военен лагер“ демонстрира воински традиции, облекла и храни. Участниците в специалния проект „Българският средновековен костюм“ представиха облекло, въоръжение и снаряжение от Второто българско царство, а дру-

га група показа възстановка на ромейски военен лагер. В рамките на фестивала всеки посетител имаше възможност да си изработи и отсече монета с лика на древни владетели. Беше показано как се коват шлемове и как се

приготвя медовина. Любителите на точния мерник стреляха с традиционен рефлексен лък и можеха да видят реплики на древни обсадни машини.

Фестивалът, чиято амбиция е да стане традиционен, съвпадна с Европейската нощ на музеите и бе открит от кмета на общината инж. Николинка Кътовска и от заместник-министъра на регионалното развитие Иван Аспарухов.

Археологически комплекс „Калето“ и други туристически обекти в района на Мездра

Археологически комплекс „Калето“

Останките от крепостта „Калето“ се намират в югозападната част на гр. Мездра, на скалист масив над коритото на река Искър. Хълмът е естествено защитен и разположен на стратегическо място, където са се пресичали важни пътища свързващи Дунавската равнина със Софийското поле, Източна със Западна България.

Археологически комплекс „Калето“ – Мездра обхваща едноименната антична и средновековна крепост, която дълги години е обект на научни разкопки. През 2013 г. комплексът е реставриран и превърнат в туристическа атракция по проект „Историята, културата и природата – туристическите атракции на община Мездра“, реализиран с европейска фи-

нансова помощ. Част от находките, открити при разкопките, са подредени в постоянна експозиционна зала. Централно място в нея заема макет на римската и късноантична крепост „Калето“ (II - V век). Тук са изложени археологически находки и останки от 5-те различни исторически периода, през които е преминала крепостта. В другата сграда се намират ателиета на местни занаятчии, информа-

ционен център и магазин за сувенири. Посещението на реставрираната крепост може да се съчетае и с разглеждане на други интересни обекти в района на Мездра и Враца. На 7 км се намира местността Говедарника с 30 малки пещери и ниши на 40-метровите скали, в които са открити графити с фигурални, антропоморфни и абстрактни изображения. На 11 км е скалният феномен Ритлите, а на 31 км се намира известната пещера Леденика. Може да се посети и живописния Черепишки манастир „Успение Богородично“, който е на 14 км от „Калето“.

ЗА КОНТАКТИ:

Тел: +359 9109 3059, +359 885 101 159

Работно време: понеделник - неделя - 09:00 - 17:00

Желателно е да се направи предварителна уговорка и организация на посещението.

Продължава на стр. 3

Археологически комплекс „Калето“ и други туристически обекти в района на Мездра

Продължава от стр. 2

Ритлите

Ритлите е природна забележителност, разположена на площ от 123 хектара на левия бряг на река Искър над село Лютиброд – на 10 км от Мездра и 16 км от Враца. Природната забележителност представлява четири почти успоредни отвесни, дълги 200 м. скални стени, под които преминава жп линия. Включени са в регистъра на защитените територии и защитени зони на България през 1938 г. и попадат в територията на природен парк „Врачански Балкан“.

Името на природната забележителност идва от приликата им със страничните прегради на волска кола (ритли). По зъберите личат останки от стари крепостни зидове - източно от скалите се е намирало селището Коринтенград, наричано от местните хора Коринтенград. В района на Коринтенград са намерени останки от повече от девет средновековни български църкви, между които раннохристиянска базилика от V - VI век. Най-запазена е църквата „Св. Георги“, датираща от X - XII

век. Коринтенград не съществува от XVII век насам, а част от жителите му, които се разселили в различни посоки, са основали днешното село Лютиброд. До Ритлите е и историческата местност Рашов дол. В тази местност се е провело последното организирано сражение на част от Ботевата чета след смъртта на войводата в

Априлското въстание (1876 г.). В горната част на поляната е запазена кошарата, край която се е водило сражението. До нея има малък параклис, а малко по-надолу е поставена паметна плоча. Всяка година на 3 юни в Рашов дол се провежда възстановка на последните сражения на четата.

Осеновлашки манастир „Света Богородица“ („Седемте престола“)

На 28 км от Лютиброд се намира Осеновлашкият манастир „Света Богородица“, познат повече като „Седемте престола“. Манастирът е основан през XI в. и през вековете на своето съществуване е бил културно и просветно средище - в

него са се преписвали книги, а в края на XVIII в. тук е пребивавал Софроний Врачански – български духовник и народен будител.

Най-старата запазена сграда в манастира е съборната църква, за която се

смята, че е строена през X - XI в. През годините храмът и манастирът многократно са били разрушавани и изградени наново. В сегашния си вид църквата съществува от 1815 г. Името на манастира идва от специфичното разделение на храма - на кръстовиден наос и шест престола (параклиси). Резбените иконостаси на църквата и параклисите се датират от XVII - XVIII в. и на тях се забелязват растителни орнаменти, изображения на животни и библейски разкази. Иконите с резбовани рамки са дело на местни майстори. Едно от най-интересните произведения на майсторите е дървеният полилей „Хоро“, сътворен през 1815 г. Полилеят е съставен от 15 части с оцветени дърворезбени сцени.

През XIX в. в манастира започва по-мощното строителство, когато са изградени жилищните и стопанските сгради. Храмовият му празник е на 8 септември – Рождество на Пресвета Богородица.

Продължава на стр. 4

Археологически комплекс „Калето“ и други туристически обекти в района на Мездра

Продължава от стр. 3

Черепишки манастир „Успение на Пресвета Богородица“

Манастирът се намира на 2 км. южно от село Лютиброд. Създаден е по време на управлението на цар Иван Шишман (1371 - 1393 г.) и няколко пъти е бил разрушаван и изграждан отново. Съществува легенда, според която името на манастира идва от костите на загиналите войници след битката в края на XIV в. между цар Иван Шишман и османските нашественици. В края на XVI в. свети Пимен Зографски (български зограф, книжовник и храмостроител) възстановява манастира и го превръща в книжовно и духовно средище. В манастира през 1612 г. е изработено и прочутото „Черепишко Четвероевангелие“ с позлатен обков. Активната книжовна дейност в светата обител продължава

и през XVIII в. През 1784 г. в скалите над манастира била изградена костница на два етажа, чийто параклис е посветен на „Св. Йоан Кръстител“. Разбойнически нападения накарали монасите да изоставят манастира за известно време в

края на XVIII в., но от 1802 г. той отново започнал да функционира.

Жилищните сгради, които посетителите на манастира могат да видят днес, са построени през 1836 г. от игумена Йосиф. През първите години на XIX в. с дарение на богат турчин, чиято дъщеря е излекувана в манастира, било изградено т.нар. „Рашидово здание“. След това са изградени „Методиевото здание“ и „Данаиловата сграда“.

В Черепишкия манастир са запазени останките на стенописи от XVI - XVIII в. и XIX в., оттогава е останала и колекция от икони.

В светата обител е оформен кът на народния поет Иван Вазов (1850 – 1921 г.), който на това място се е вдъхновявал за много от своите творби, сред които „Дядо Йоцо гледа“ и „Една българка“.

Струпешки манастир „Св. пророк Илия“

Струпешкият манастир „Св. пророк Илия“ се намира на 4,5 км западно от село Струпец и на 21 км от град Мездра. Наричан е още „Тържишки“, защото в миналото в близост е имало тържище, възникнало още по времето на Второто българско царство.

Не е ясно кога точно е основан манастирът. По време на падането на България под османско владичество светата обител е опожарена, а най-старата ѝ сграда, съхранена и до днес, е съборната църква. Смята се, че храмът се датира от XVI в., но има и мнения, че може би е бил изграден през XIV в. От XVI в. са стенописите „Влизането в Йерусалим“, „Успение Богородично“ и др.

Възстановяването на манастира започва през 1824 г., когато богатият врачанец Димитраки хаджи Тошин наел майстори, които работели през нощта, за да направят покрив на църквата. Най-вероятно още по това време обновената обител е била предоставена на Черепишкия манастир за негов метох. През 1851 г. със средства на местните

хора започва изграждането на нова жилищна част. Триетажната сграда, дълга близо 55 м, била окончателно завършена през 1857 г. В приземието ѝ има стопански помещения, а на другите два етажа – 18 монашески килии, гостни стаи и зимна църква.

През 1862 г. до съборната църква е изградена красива каменна чешма с четири чучура, украсена с каменни релефи. През годините манастирът е бил духовно и религиозно средище. Тук подслон са намирали борците за национално освобождение от османска власт Васил Левски (1837 – 1873 г.), Никола Обретенков (1849 г. – 1939 г.) и др. През 80-те години на XX в. започва реставрацията на стенописите на Струпешкия манастир. В началото на 90-те години е построен и нов храм.

